

בעזה ש"ת

קוֹנְטָרַס

צוֹאֵת מוֹהָרָא"ש

צוֹאָה וּבִקְשָׁה שְׁאֵנִי מְצוּוֶה וּמְבַקֵּשׁ אֶת בְּנֵי
וְחַתָּנָי לִוְקָחֵי בְנוֹתַי, וְאֵת אֲנִ"ש תְּלִמִּידֵי
הַיְקָרִים, הַחֲשׂוּבִים אֶצְלֵי כְּבָנִים מִמֶּשׁ, לְהַשְׁתַּדֵּל
לְקַיֵּם כָּל הַנְּאֻמָּר כָּאֵן.

וְאֲשַׁתְּדֵּל לְהִיּוֹת לְכֶם לְמַלְיָךְ יוֹשֵׁר בְּעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן בְּעִזְרַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

* * *

אֵת כָּל זֶה כְּתַבְתִּי פֹה יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב הַיּוֹם כ"א אֲיִיר
תַּשֵּׁמ"ח, בְּיוֹם שְׁנַתְמַלְאוֹ שְׁנוֹתַי וְזִכְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַגִּיעַ לְשָׁנַת מ"ח לְחַיֵּי.

יְאִרִיךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְמֵי וּשְׁנוֹתַי שְׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר
שִׁיחַתְתִּי וּפְגַמְתִּי, וְלְהַשְׁלִים אֶת נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי לִיְיָ הַקְּדוֹא
בְּיַחְדָּא שְׁלִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הוֹבֵא לְדַפּוֹס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב - נוֹא יְאִרֵּךְ יצ"ו

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Blomimgrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876

אימעיל
chizikyomi@gmail.com

חיזוק צום טיר!

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות,
ניגונים סיד'ס, USB'ס, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין: 347-509-4908

צְוֹאת מוֹהָרָא"ש

.א

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתַנַּי וְתַלְמִידַי אַנְ"שׁ הַיְקָרִים
הַלּוֹמְדִים סְפָרַי וְשׁוֹמְעִים אִמְרַי וְלִקְחִי! הִנֵּה זִכְנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַגִּיעַ הַיּוֹם הַזֶּה כ"א אֲיִיר
תַּשְׁמ"ח לְשַׁנַּת מ"ח לְחַיֵּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יִדְעֵתִי
יּוֹם מוֹתִי, לְזֹאת אֶמְרָתִי לְרְשׁוֹם בְּכַתֵּב אֱמֶת אֵת כָּל
הַכְּתוּב כָּאֵן כְּדֵי לְקַיֵּם אֵת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית י"ח) כִּי

יִדְעֶתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו
 וְשָׁמְרוּ דִרְבּוֹ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט וְגו', וּמֵאֵד
 מֵאֵד אֲבִקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּגְמְלוּ עִמִּי חֶסֶד שֶׁל אִמָּת
 לְקַיִּים אֶת כָּל הַנְּאֻמַּר כָּאן, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שֶׁלֹּא
 תִּתְחַרְטוּ כִּלְל לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שָׁפֵן לֹא בְּעוֹלָם
 הַבָּא, אִם תִּקְיִימוּ אֶת כָּל הַנְּאֻמַּר כָּאן.

ב.

חֶסֶדוֹ יִתְבָּרַךְ גָּבֵר עָלַי, וּבְזִכּוּיֹת חַנּוּם עֶזֶר לִי אַחֲרֵי
 כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְהַתְּלָאוֹת הַרְבִּים
 שֶׁעָבְרוּ בִּימֵי חַיֵּי לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה,
 וְנָתַן לִי אֶת הַמָּקוֹם הַנִּפְלֵא הַזֶּה "יִבְנֵאל" אֲשֶׁר כָּל
 חֲשִׁקֵי וְכִיסוּפֵי הַיָּד הַפּוֹךְ אוֹתָהּ לְעִיר בְּרִסְלָב
 שֶׁיִּפְנְסוּ לְגוֹר בָּהּ כָּל אֲנִ"שׁ, וְיִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה
 וְתִפְלָה צְדָקָה וְחֶסֶד יַעֲזְרֵנִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹד

לראות את זה בעיני הבשר בחיים חיותי בעלמא
הדין, ועל כל פנים אתם תשתדלו בכל מיני אופנים
לעשות רצוני להכנס לגור בה ואני מבטיח לכל אחד
ואחד שיכנס לגור בעיירה הזו שיהיה לו דירה של
עצמו וגם פרנסה בריווח ולא יחסר לו שום דבר
ברוחניות ובגשמיות ויראה בנים לבניו יראים
ושלמים.

ג.

היות שזיכני הקדוש ברוך הוא לבנות בית דירה
ובית המדרש קטן ומקנה טהרה, רצוני וחשקי
שישאר למען זכות הרבים, ובשום פנים ואופן לא
למכור את זה, כי את הבית הזה בנה לי הקדוש ברוך
הוא עם נסים נגלים ממש, ויזכני השם יתברך שבית
זה ישמש לאכסניא למשיח צדקינו אשר בא יבא

ולא יאחר ביום המיועד לו ממנו יתברך ויתגלה פה
בגליל התחתון יבנאל עיר ברסלב.

ועל כן בניי וחתניי אתם ראו להיות האחראים על
זה וכולכם יהיה לכם זכות בזה להתאכסן בו או
לגור בו אבל לא למכור את זה בשום פנים ואופן,
וכן אף אחד מכם שלא יתפוס את זה ויבוא בטענה
שקבל את זה בירושה, לא, אל תאמרו כף אלא זה
שייך לכולכם ואין לאחד מכם רשות לדחות את
זולתו. וכן אני רוצה לבנות בחצר הבית דינה, בית
המדרש ענקי, למען זכות הרבים, ויזכני הקדוש
ברוך הוא לראות את זה עוד בחיים חיותי בעיני
הבשר. וגם את זה לא תמכרו ולא תשמשו לצורך
פרטי אלא למען זכות הרבים שיהיה מקום תורה
ותפלה לכל אנ"ש היקרים הדרים בעיירה הזאת.

וכן זיכני הקדוש ברוך הוא לכתוב שתי ספרי
 תורה אחד לזכותי ואחד לזכות זוגתי לזאת תראו
 להעבירם בבית המדרש שלי ביבנאל עיר ברסלב
 וששאר שם ולא למוכרם בשום פנים ואופן כי הם
 רק למען זכות הרבים שיגן עלינו.

.ד.

רצוני וחשקי מאד להטמין את גופי ביבנאל עיר
 ברסלב בחלקת האדמה שבחרתי לעצמי בחיים
 חיותי, והייתי רגיל לבוא לשם בכל ערב שבת קודש
 להתפלל ולהתבודד עמו יתברך, וכן מידי פעם
 לפעם בעת צרה הייתי רגיל לילך לשם ולבקש
 רחמים עלי, כי סהדי במרומים מיום שזכיתי
 להתקרב אל רבינו ז"ל שהייתי אז בגיל ט"ז לא מש
 מזכרוני יום המיתה והקבורה וכו' ותמיד הוא לפני

עֵינַי וּבִפְרָטִיּוֹת מֵאֵז שֶׁעֲבַרְתִּי לִיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב כָּל
 מַחְשְׁבֹתַי הִיא מָה יִהְיֶה עִמִּי בְּסוּף וְלִכְן הֵייתִי רְגִיל
 לִילֵךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְבַּדֵּד עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁהֵטְמִין
 אֶת גּוֹפִי, וְלִכְן מָה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם תִּכְנֹנוּ עַל קְבָרֵי
 אֱהָל עִם גַּג סָגוּר דִּיִּיקָא בְּאוּפֵן מִי שִׁירְצָה אֵיזָה דְּבַר
 וְכוּ' אֵיזָה יְשׁוּעָה לְפַעוּל וְכוּ' אֵיזָה רְפוּאָה לְבִקְשׁ
 וְכוּ' שְׂיַבֵּא שָׁם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר שְׂאֵהִיָּה לוֹ
 לְמִלִּיץ יוֹשֵׁר לְמַעְלָה.

וּבִפְרָטִיּוֹת בְּנֵי וּבְנוֹתַי וְחֲתַנְיִי וְתַלְמִידַי לוֹמְדֵי
 סְפָרַי כְּשֶׁתְּבוֹאוּ לְבִקְשׁ אֶצְלִי תִּינוּשְׁעוּ בְּעֲזָרְתוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִילֵי, וַיִּמְלֵא לָכֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְשַׁאֲלוֹת לְבַכְּכֶם לְטוֹבָה.

.ה.

רצוני שׁיבנו על קברי מצבה גבוהה יותר מקומת
 איש, באופן שלא ישתטחו על קברי כלל רק יהיה
 קיר סביב המצבה עם אבנים, ויהיה חרות על
 המצבה בזה הלשון :

[עֶשֶׂר שׁוֹרוֹת אֲבָנִים – כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת]

פה נטמן

החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות,
 מסר נפשו אליו ותברך בכל יום ויום מיום עמדי על
 ידעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים
 השיב מעון וקירבם אליו ותברך, העמיד תלמידים
 רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל המחבר ספרי

שו"ת אשר בנחל וספר שפת הנחל, פירוש נפלא על
 כל ספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן לרבינו
 הקדוש איש אלקים עיר וקדיש מן שמיא נחית
 בוצינא קדישא רבי נחמן מברסלב זי"ע, וקיבץ
 וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי תלמידו הקדוש
 והנורא אשר כל רז לא אניס ליה רבי נתן מברסלב
 זי"ע, והפיצם בכל קצווי תבל, ובפרטיות
 הקונטרסים המפורסמים שהחיינו אלפים ורבבות
 נשמות ישראל וחיזקו אותם לחזור בתשובה,
 אליעזר שלמה שם יהודי קדוש, נפטר ביום ו לסדר
 יתרו י"ז לחודש שבט ה'תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

(מצד השני של המצבה לכתוב את השורות האלו)

אני מבטיח שכל בחור רווק, וכל בחורה רווקה, שייבאו כאן לקברי, ויגמרו את כל ספר תהלים מהתחלה עד גמירה לזכותי, אזי אשתדל בכל מה שרק אוכל שימצאו את זיווגם, וזה הבטחה חזקה ממני.

בני ובנותי חתני ותלמידי! סהדי במרומים שכל מה שחרות על מצבה זו היא אמת, והקדוש ברוך הוא, האמת יודע, את שברוך רוחי ולבי הנשבר כחרס באלפים רסיסים, ואקווה שעל ידי שייבאו אל קברי ויתפללו וילמדו שם, יהיה לי תיקון לנפשי רוחי ונשמתי וכמו בחיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה, כמו כן עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא כשיבואי אל קברי יתעוררו בתשובה

צוואת מוהרא"ש

שְׁלִימָה, וַיִּמְשִׁיכוּ לְעֶצְמָם יְשׁוּעוֹת וּפְלָאוֹת בְּעֶזְרָתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְאֵהְיָה לָהֶם לְמַלְיָן יוֹשֵׁר בְּשָׁמַיִם, וְלֹא אָנוּחַ
 וְלֹא אֲשָׁקוּט עַד שְׁיֵהְיָה לְמִי שֶׁבָּא אֶל קַבְרֵי לְהִתְפַּלֵּל
 וְלִלְמוֹד יְשׁוּעָה שְׁלִימָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְפֶרֶט בְּחֹר אוֹ
 בְּחֹרָה שְׁצָרִיכִים לְמַצּוֹא אֶת זְיוּגָם אִם יָבוֹאוּ אֶל
 קַבְרֵי וַיֹּאמֶר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּלִי לְהַפְסִיק, אֲנִי
 מִבְּטִיחַ לָהֶם שְׁיִמְצְאוּ אֶת זְיוּגָם מִן הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי חֹזֵק
 בָּזֶה מְאֹד.

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתַנָּי וְתַלְמִידַי הַיְקָרִים! אֲבִקֵּשׁ
 מִכֶּם מְאֹד מְאֹד שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא תַעֲכְבוּ אֶת הַדְּפֹסֶת
 סְפָרַי הַרְבִּים שְׁזָכִיתִי לְחִבְר, וְתִדְעוּ שְׁזָכוֹת לְכָל בֵּר
 יִשְׂרָאֵל לְהַדְּפִיסָם וְלֹא שְׁיִיף לְכָתוּב עַל זֶה "כָּל
 הַזְכוּיוֹת שְׁמוֹרוֹת", כִּי סְפָרַי הֵם מִתְנָה לְכָלֵל

ישראל, וְכֹל הַמְדַפְּיָם וְהַמְפִּיץִם תְּבוֹא עֲלֵיהֶם
 בְּרָכָה וְיִתְבָּרְכוּ מִמְעוֹן הַבְּרָכוֹת וַיִּזְכּוּ לְזִכּוֹת הַרְבִּים
 שְׂאִין חָטָא תְּבִיא עַל יָדָם, וְלִמְעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 לְטוֹבָתִי הַנּוֹצְחִי שְׁלֵבֵל תְּעַכְּבוּ אֶת הַדְּפֹסֶת סִפְרֵי
 הַרְבִּים, כִּי זְכוּת הוּא לְכֹל אֶחָד בְּלֹא יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל
 לְהַדְּפִיָּם וְאִין בְּזָה עֲנִין שֶׁל מְשִׁיג גְּבוּל רְעֵהוּ,
 אֲדַרְבָּה! יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִירָה.

.ז.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתַנַּי וְתַלְמִידַי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד
 אֲבַקֵּשׁ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּנֵיכֶם, וְאִישׁ יַחֲזִק אֶת רְעֵהוּ,
 וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת, וַיִּשְׁרֶה
 אֶהָבָה גְּדוּלָּה בֵּינְכֶם. תִּזְכְּרוּ כַּמָּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הָיָה
 לִי עֲבוּר כָּל אֶחָד מֵכֶם, כַּמָּה דְּמַעוֹת שִׁפְכָתִי לְפָנַי
 הַיּוֹדֵעַ תְּעֲלוּמוֹת עֲבוּר כָּל אֶחָד מֵכֶם, וְעַל כֵּן

צוואת מוהרא"ש

תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׂיחֵיהֶּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְתִגְרְמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל, וְאִם תִּרְיִבוּ תִדְעוּ שֶׁתִּגְרְמוּ לִי בְּזֶה צָעַר גְּדוֹל, וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם מְנוּחָה, עַל כֵּן קִיַּיְמוּ אֶת רְצוֹנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׂישְׁרָה בֵּינֵכֶם רַק אַהֲבָה וְאַחֻוּה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל.

ח.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתַנָּי וְתַלְמִידַי! חֲזְקוּ עִצְמְכֶם בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתַמִּיד תִּכְנִיסוּ בְּדַעְתְּכֶם וְיִהְיֶה לְפָנַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר הִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִיוֹת, וְאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְעַל כֵּן מָה לָכֶם לְדַאוֹג עַל עוֹלָם שְׂאִינוֹ שְׁלָכֶם? וּמָה לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים? רְאוּ לְהִרְגִיל עִצְמְכֶם לְכַרוֹחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְכֹל מָה שְׂאַתֶּם צָרִיכִים תִּבְקְשׁוּ רַק מִפָּנָיו יִתְבַּרְךָ וְתִדְבְּרוּ עִמוֹ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל

לְכֶם הֵינּוּ בְּאִיִּישׁ, אוּ בְּכֹל לְשׁוֹן שְׂאֵתֶם מוֹרְגָלִים
בוּ, וְדָבָר זֶה בְּעֵצְמוֹ יִבְנֶה אֶת הָאֲמוּנָה אֲצִלְכֶם, כִּי
בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֵצְמוֹ
לְדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, בְּזֶה
בְּעֵצְמוֹ מְרַאֶה לְדַעַת שְׁנִסְכָּם אֲצִלוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה
וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כּוֹלָה, וְאֵין בְּלַעְדוֹ כָּלֵל,
וְתִדְעוּ שְׂאֲמוּנָה הִיא עֵיקָר וְיִסוּד כָּל הַיְהוּדוֹת, כִּי
הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס
בְּדַעְתּוֹ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ וּמְצִייר לְעֵצְמוֹ אוֹרוֹ
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא שְׁמִסְבֵּב אוֹתוֹ וְהוּא עוֹמֵד
בְּאֲמִצָּע, זֶה עֵיקָר הַתְּעִנוּג וְהַשְּׁעִשׁוּעַ וְהַדְּבָקוֹת
וְהַחִיּוֹת שֶׁל הַצְּדִיק, וְהוּא מְרַגֵּישׁ אֶת עֵצְמוֹ עוֹד
בְּחַיִּים חִיּוֹתוֹ כְּדוֹגְמַת הַיּוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, מְשַׁעֲשַׁע
עֵצְמוֹ בְּשַׁעֲשׁוּעַ דְּמִלְכָּא, וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים רַק עַל יְדֵי

צוואת מוהרא"ש

אָמוּנָה פֿשוּטָה בּוּ יתְבַרֵךְ, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יתְבַרֵךְ;
 בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוּר, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רַעְהוֹ, וְהִבֵּן אֶל אָבִיו.

ט.

זָכְרוּ הַיְטִיב וּתְיַיֶּשְׁבוּ עֲצַמְכֶם וְאִז תֵּרְאוּ כִּי שָׂוֹא
 תְּשׁוּעַת אָדָם, וְהַפֵּל הַכֵּל הַכָּלִים, אַף אֶחָד לֹא יָכוֹל
 לְעֲזוֹר לָכֶם, וּמִכָּל שָׂכֵן שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִזִּיק לָכֶם. וְעַל
 כֵּן אֵל תִּירְאוּ וְאֵל תַּחֲתוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂפָעוּלָם, וּמִכָּל
 שָׂכֵן שְׂאֵל תַּחְנִיפוּ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה, כִּי לֹא יוֹעִיל כָּלֵל,
 אֶלָּא עוֹד יִזִּיק לָכֶם בְּבְרִיאוֹתֵיכֶם. כִּי כְּשֶׁאָדָם שׁוֹ
 בְּטַחֲוֹנוֹ בְּכֶשֶׁר וְדָם, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁאִינוּ נַעֲשֶׂה כְּרִצּוֹנוֹ
 אִזִּי בָּא לְיָדֵי אַכְזָבוֹת גְּדוּלוֹת עַד מָאֵד, וְנִשְׁכַּר לְגַמְרֵי,
 וְנוֹפֵל רוּחוֹ, וְנִחַלֵּשׁ דַּעְתּוֹ, אֲבָל בְּזֶה שְׂמִכְנִיסִים אֶת
 עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאָמוּנָה פֿשוּטָה בּוּ יתְבַרֵךְ, אִז

מְצַלִּיחִים בְּכָל הָעֲנָנִים, כִּי אֵינוֹ חוֹנֵף לְשׁוֹם בְּרִיָּה,
וְכֵן אֵינוֹ מְתַיָּרָא מִשׁוֹם בְּרִיָּה, וְחֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ.

י.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתַנַּי וְתַלְמִידַי הַיְקָרִים! רְאוּ
לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם מִחֲלוּקָת
וּמְרִיבוֹת, וּבְשׁוֹם פְּאִלִּיטִיק שֶׁל שְׂקָר. כִּי דַעוּ לָכֶם, כִּי
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה שְׁלִימָה, וּכְשֶׁמִּתְחִילִים
לְחַפֵּשׂ חֶסְרוֹנוֹת, בְּזֶה הוֹרְסִים חֲלָקִים מִהֶקוֹמָה, עַד
שְׁלִבְסוֹף כָּל הַבְּנִין יְפוֹל חֵס וְשְׁלוֹם, וְנוֹפְלִים
לְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעַל כֵּן לְעוֹלָם
אֵל תִּתְעַרְבוּ בְּשׁוֹם מִחֲלוּקָת שְׁבַעְעוֹלָם, תְּמִיד תַּעֲמְדוּ
מִן הַצַּד וְתִבְרְחוּ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַפִּילוּ שְׂיֵאמְרוּ
לָכֶם שֶׁהוּא מְצוּה וְחֹב קְדוֹשׁ לְרַדּוֹף אֶת פְּלוֹנֵי
אֱלֹמוֹנֵי וְכוּ', רְאוּ לְבְרוּחַ מְמַצּוֹת כְּאֵלוֹ, וְתִחַזְקוּ

צוואת מוהרא"ש

בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר הִיא הַכְּלִי הַמְּחַזֵּיק כָּל הַבְּרָכוֹת
וְהַיְשׁוּעוֹת, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂכָן יִמָּצָא חֲתִימַת יְדְכֶם עַל
שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה אִיף שְׂיִהְיֶה, כִּי מִי שְׁחֹתֶם נֶגֶד
בֵּר יִשְׂרָאֵל הָרִי הוּא בְּכָלֵל הַמַּגְבִּיחַ יָדוֹ עַל חֲבִירוֹ
וְנִקְרָא רָשָׁע, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְקוֹם בּוֹ נִקְמָתוֹ
וַיַּעֲקְרוּ מֵהָעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל כֵּן רָאוּ לְבְרוּחַ
מִכָּל מִינֵי סְכֻסוּכִים אוֹ וִיכוּחִים שֶׁל הֶבֶל הַמְּצוּיִים
עֲכָשׂוּ בֵּין חֲסִידִים אֱלוֹ לְאֱלוֹ, אוֹ בְּשָׂאֵר כְּתוּת
וּפְלָגוֹת שְׂיִשׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רָאוּ לְכַבֵּד אֶת כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל, וְתָמִיד תִּבְקָשׁוּ אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְכוּלָם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה,
וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁתָּמִיד תִּחַפְּשׁוּ אַחַר הַשְּׁלוֹם וְתִתְפַּלְלוּ
עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה תְּפִלַּתְכֶם מְקוּבְּלַת בְּשָׂמִים
וַיַּעֲשֶׂה פִירוֹת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב מִי

שְׁמֵשֶׁתִּדְּל לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם.

יא.

מָה אוֹמֵר לָכֶם, מִיּוֹם שֶׁזָּכִיתִי לְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְוודֵעַ
אֶל רַבֵּינוּ ז"ל בְּעֵר בְּלִבִּי לְגַלוֹת וּלְפָרֵס אֶת אוֹרוֹ
וְדַעְתּוֹ בְּעוֹלָם, וְחִפֵּץ ה' בְּיָדֵי הַצְּלִיחַ, וּבְרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזָּכִיתִי לְהִדְפִּיס וּלְהַפְיץ אֶת כָּל
סִפְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְכָל רְצוֹנֵי
וְכִיסוּפֵי הוּא אֶף וְרַק לְגַלוֹת וּלְהַגְדִּיל אֶת שֵׁם הַצְּדִיק
הַאֲמֵת. אֶף זֶה לְעוֹמֵת זֶה עָמַד כְּנִגְדֵי הַס"ם בְּעֶצְמוֹ
בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר, וְהַקִּים עָלֵי
חוֹלְקִים וְשׁוֹנְאִים מְרִים עַל לֹא דָבָר, וְכִבֵּר כְּתִבְתִּי
מְזֵה קִצָּת דְּקִצָּת בְּסִפְרֵי שְׁנִדְפְּסוּ וְאִינִי חוֹזֵר מִדְּבַרֵּי
כִּי הוּא זֶה, כִּי עֲדִיין לֹא הִתְחַלְתִּי לְכַתּוֹב מֵה שְׁהֵיָה

ראוי לכתוב, וידוע שדרכו של אבא שאינו מוריש שקר לבניו ולחתניו ולתלמידיו ובפרטיות בעת צוואתו.

לזאת, תדעו, כי כל אלו שיש להם יד בהוצאת שם רע ודיבה עלי, יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות אשר אמרו לשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו, אין להם מחילה עולמית, כמובא בשולחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכפורים סימן תר"ו בדברי רבינו הרמ"א: "ואם הוציא עליו שם רע אין צריך למחול לו", וכתב המרדכי "הוציא עליו שם רע אין לא מחילה עולמית" עיין שם. כי גרמו לאלפים נפשות שלא יחזרו בתשובה והם בכלל חוטאים ומחטיאים את הרבים כאשר השם יתברך לבד יודע זאת, וכוונדאי ינקום השם יתברך את נקמתי שהוא נקמתו יתברך, ואצלו ברור אשר

כָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי הוּא פָּגוּם מְאֹד בְּפָנַי הַבְּרִית וְרִיחַ נִיאוֹף נוֹדֵף מִמֶּנּוּ, יִהְיֶה מִי שֶׁיְהִיָּה, מִי שֶׁרַק מְדַבֵּר עָלַי "בְּצוֹאָה רוֹתַחַת יִרְתַּח".

עַם כָּל זֹאת בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד אֲהוּבֵי בְנָיִי וְחֻתְנָיִי וְתַלְמִידָי! שְׁלַבְל תִּתְעַרְבוּ בְּרִיב לֹא לוֹ, וְאַתֶּם רְאוּ לִידוּם וְלִשְׁתוּק לְמַחְרָפֵי וְלַמְבִזֵי נַפְשֵׁי, כִּי ה' הַצַּדִּיק וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי, וּבְנוֹדָאֵי עָלַי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, וְזֶה מֵה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם וְיוֹם - שֶׁב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי לֹא בְּחִינָם רוֹדְפִים אוֹתִי, כִּי הֲלֹא אֲנִי מְגַלֶּה אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּהַתְּגַלוֹת כְּזוֹ עַד שֶׁאֲפִילוֹ הֵכִי מְגוֹשָׁם וְהֵכִי יְרוּד וּפְחוֹת וְכוּ' גַם כֵּן יְכוּל לְהֵאִיר עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶת זִיוו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל כֵּן מִדַּת הַדִּין מְקַטְרָגֶת עָלַי וְנִתְלַבֵּשׁ בְּרִשְׁעִים אֵלָיו, וְעָלַי רַק לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה, כִּי לְגַלוֹת אוֹרוֹת רוֹחַנִיּוֹת צְרִיכִים זְכִיָּה

צוואת מוהרא"ש

מיוחדת מן השמים. אבל אתם ראו לידום ולשתוק,
ולא לענות למחרפיי ולמבזיי נפשי שום דבר, כי הם
יקבלו את עונשם מימלא כי אף אחד המדבר עלי לא
יצא נקי מקודם או אחר כך.

יב.

בניי ובנותיי חתניי ותלמידיי היקרים! מאד מאד
אבקש אתכם שתרגילו עצמכם לדבר עמו ותברך
בלשון שאתם רגילים בו, והוא נקרא בדברי רבינו
ז"ל "התבודדות" – שיחה בינו לבין קונו. כי באמת
אחר ישוב הדעת אמיתי זוכים לידע אשר אין מי
שיעזור להאדם בין ברוחני ובין בגשמי כי אם
הקדוש ברוך הוא בעצמו, ושוא תשועת אדם, ואוי
ואבוי להאדם שבוטח על זולתו, כי יאבד את ב'
העולמות ואין לנו בזה העולם ובעולם הבא כי אם

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְאָמַר אֵלֵיהּ הַנְּבִיא "לְפִי שְׁכַל
 הַמְרָבָה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת הֵם מְלוֹוִים אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ
 אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ" (תָּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה פִּי"ג) כִּי רַק זֶה הוּא
 עֵיקַר בֵּית מְנוּסָכָם בְּזֶה וּבְבָא.

וְכֵן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִיּוֹת עִם
 הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲזִי חֵי עִם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּמָה יֵשׁ לוֹ לְהִתְפַּחַד? כִּי מָמָה
 נִפְשָׁךְ, אִם יַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ הָרִי טוֹב, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא,
 אֲזִי גַם כֵּן טוֹב, כִּי בְּוודָאֵי יֵשׁ אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 חֲשָׁבוֹן אַחֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מָה שֶׁטוֹב עֲבוּרְכֶם, וְעִם כָּל
 זֹאת אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת י.): אֲפִילוּ חָרַב חֲדָה מוֹיַנַּחַת
 עַל צְנוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים,
 וּתְפִלָּה פּוֹעֵלֶת תָּמִיד בֵּין קוֹדֶם גְּזֵר דִּין וּבֵין אַחֵר גְּזֵר
 דִּין, רַק צְרִיכִים סְבָלְנוֹת גְּדוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ

צוואת מוהרא"ש

וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים,
 וְלִשְׁפוֹף לְבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ כַּמִּים בְּתַמִּימוֹת
 וּבְכַשְׁיטוֹת גְּמוּר, וְאִזְ דִּיִּיקָא אִם יֵשׁ לְהָאָדָם סְבָלְנוֹת,
 וְכֵן בָּא אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ כְּעֵנִי שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִתְּנַת חַנּוּם,
 אִזְ דִּיִּיקָא רוּאִים נְסִים נְגָלִים וְשִׁידוּד הַטְּבַע.

וְלִכֵּן רָאוּ לְקַיֵּים זֹאת, וְלֹא תִתְחַרְטוּ כָּלֵל, לֹא
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא
 בְּרוּחַנִיּוֹת. וְעַבְרֻדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת יִכְנִים מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ
 בְּעוֹלָם, וְאִזְ יִהְיֶה בִּיטוּל הַבְּחִירָה. וְעַל כֵּן, אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁעוֹד עֲכָשְׁיוּ מִקְּדִים עֲצָמוֹ לְחִיּוֹת בְּאוֹפֵן הַזֶּה, שְׂאֵז
 אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה, אֲשֶׁרִי לוֹ!

יג.

בְּנֵי וַחֲתַנָּי לֹקְחֵי בְּנוֹתַי וְתַלְמִידֵים הַיְקָרִים
 הַלּוֹמְדִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי! אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאֹד

שְׁתַּתְּיִשְׁבוּ קִצַּת בְּדַעְתְּכֶם מֵה קוֹרָה פֹּה בְּעוֹלָם הַזֶּה
 הָעוֹבֵר, וְתִבּוֹאוּ לִיְדֵי יִשׁוּב הַדַּעַת כִּי הַכֹּל הֶבֶל,
 וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם פּוֹרֵחַ כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוִיר,
 מִמָּשׁ כְּהֶרֶף עֵינַן, הֵנָּה הָאָדָם כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט יִשׁוּב
 אֶל הָאֲדָמָה, וּמָה יִשְׁאַר מִמֶּנּוּ? רַק מָה שְׂזָכָה לְסִגְל
 בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמֵאמֵר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): אֵין
 מְלוּיִם לוֹ לְהָאָדָם לֹא כֶסֶף וְזָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלָא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּלָבָד. וְלָכֵן, זָכְרוּ הֵיטִיב אֶת הַמַּתָּנָה הַיְקָרָה שְׂזָכְנוּ
 לְקַבֵּל מִרְבִּינוּ ז"ל וְהוּא "סֵדֶר דְּרֵךְ הַלִּימוּד" אֲשֶׁר עַל
 פִּי דְרֵךְ וְעֵצָה קִלָּה וּנְעִימָה הַזֶּה, אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת
 וּלְטַיִל בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִמָּשׁ, מְקַרָּא
 מִשְׁנָה גְמָרָא (בְּבִלְי יְרוּשְׁלָמִי) תּוֹסֵפְתָא רְמַב"ם טוֹר
 וְשׁוּלְחָן עֵרוּף, כָּל סְפָרֵי הַמְדַרְשִׁים הַגְּדוּלִים
 וְהַקְטָנִים, וְעַד סְפָרָא וְסְפָרֵי מְכִילְתָא וְכוּ', וְכֹל סְפָרֵי

צוואת מוהרא"ש

הזוהר הקדוש והתיקונים, וכל כתבי האריז"ל, וכל ספרי תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, ותלמידי תלמידיו וכו', וכל ספרי מוסר וכל ספרי הפוסקים וספרי הלכה מגדולי הפוסקים, אשר רק את זה תקחו עמכם, ורק זה הוא עושרכם לאורף ימים בעולם הזה ובעולם הבא, כי חוץ מתורה כל החיים לא שוים כלל, והאדם נמדד רק כפי לימודו והתעסקותו והתמדתו בתורה הקדושה, כי התורה היא חכמתו יתברך, וכשאדם מכניס את עצמו בתוך התורה, בזה מכניס את עצמו בתוך חכמתו יתברך, אשר אין לך עוד עריבות נעימות ידידות זיוו חיות יותר טוב מזה, כי אין טוב אלא תורה, שנאמר (משלי ד): כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו, ולמעלה בעולמות העליונים חשוב רק תורה.

צוואת מוהרא"ש

כז

על כן, אהוביי בניי וחתניי לוקחי בנותיי ותלמידיי היקרים! ראו לקבוע עתים לתורה, ותגנבו מזמנכם ללמוד בכל יום תורה הקדושה, ותדעו שרק זה ישאר מכם, אחר המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין לבו לשמים, וכל זמן שאתם בכוחכם ושכלכם הבריא, ראו לברוח מכל מיני בני אדם המפספסים דברים בטלים, ומדברים דברים של מה בכך, ומכל שפן דיבורים אסורים, כגון לשון הרע רכילות ליצנות וכו', ותברחו אל תוך תורה הקדושה מידי יום ביומו במסירות נפש גדול, וכשתגיעו לעולם האמת אז תינוכחו צדקת "סדר דרך הלימוד" של רבינו ז"ל. ועל כן, מה ולמה לכם להתווכח?! טעמו וראו כי טוב ה'! הרגילו עצמכם לזה, ואז תראו ותרגישו כל מיני טעמים בתיכם, כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא חיות גשמי

צוואת מוהרא"ש

וְחִיּוֹת רוּחָנִי, אֲשֶׁר־י מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה עֲצָמוּ בְּזֶה
 הָעוֹלָם כָּלֵל, וְיִוְדַעַ אֲשֶׁר עֵיֶקֶר הַלִּימוּד הוּא רַק
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלוֹמַד עַל מְנַת לְקַיִים מְצוּוֹתָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז כָּל הַלִּימוּד
 שְׁלוֹ הוּא רַק לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשִׁמְהַ דִּיִּיקָא, וְלֹא
 לְשֵׁם שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, לְהַקְרוֹת רַב אוֹ לְמַדָּן
 צְדִיק וּמְקוֹבֵל, אֲלֵא לּוֹמַד בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ לְכּוֹנֵה זֹו. אֲקוּוֹה שְׁתַּצִּיִּיתוּ
 אוֹתֵי בְּזֶה, וְלֹא תִתְחַרְטוּ כָּלֵל, לָא בְּזֶה וְלֹא בְּבָא.

יד.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי וְחַתָּנַי וְתַלְמִידַי הַיְקָרִים! עֲלִיכֶם
 לְדַעַת כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים
 עַד מְאֹד, וּמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים,
 וְהַכֵּל, כִּי מְלַמְעָלָה רוֹצִים לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת

צְוֹאת מוֹהֲרָא"ש

כט

צָרָה. וְעַל כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּירְאוּ לַחֲזֹק
עֲצָמְכֶם בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים כָּל יְמֵי
חַיֵּיכֶם, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא מְקוֹר הַיְשׁוּעָה וְהַרְפוּאָה
לְהָאָדָם, וְכָל מִי שְׂשֵׂמַח בְּיוֹתֵר מִמְּשִׁיךְ לְעֲצָמוֹ
יְשׁוּעָה יוֹתֵר יָפָה, וְכֵן הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת,
וְעַל יְדֵי הַרְחֵבֶת הַדַּעַת נֶעֱשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל
הָאוֹרוֹת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמֶּת אֵין
בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִייה וּמְהַוֶּה
וּמְקַיֵּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כּוֹלָה, וּמְנַהִיגָה בְּהַשְׁגָּחָה
נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וּמָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צְרוּת
וְיִסּוּרִים, הוּא רַק כְּדֵי לְזַכֵּךְ אֶת הַחוּמֵר הַגָּס שֶׁל
הָאָדָם, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזַכְּכוֹ וּלְמַרְקוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי
יִסּוּרִים, וְלָכֵן תַּהֲיוּ שְׂמֵחִים בְּהִיּוֹרִים שְׂבָאִים
עֲלֵיכֶם, וּכְמֵאמָרָם וְ"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָק ט'): טוֹב מְאֹד

- זו מדת יסורין, שעל ידיה הבריות באים לחיי העולם הבא; ועל כן, אל יהיה נקל בעיניכם היסורים אשר אתם סובלים, רק תדעו שבזה אתם באים לידי מירוק וזיכוף הגוף, וצחצוח הנפש מכל מיני חלודה שנדבק בכם, וזכור תזכרו (ברכות ה.): כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו - מדכאו ביסורין, ואם קבלו באהבה - יראה זרע יאריך ימים.

מה אומר לכם, בניי וחתניי ותלמידיי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער בדעתכם איזה יסורים ועגמת נפש סבלתי בזה העולם, ממש לא היה לי יום אחד טוב בזה העולם - כלי שום גוזמא כלל! וממש בכיתי בכל יום ויום מרוב צער ועגמת נפש שסבבוני מבית ומבחוץ, אף כל נחמתי היתה, שתהלה לאל אני מאמין בו יתברך, ויודע שהכל

בהשגחה פרטי פרטיות, וברחתי רק אליו יתברך
תמיד, וזה מה שהיה בעזרי בעת צרותי המרובים.

ולכן, ראו גם אתם לשמור עצמכם מאד מאד לא
להתרעם חס ושלום נגד הקדוש ברוך הוא, וזכור
תזכרו מאמרם ז"ל (מדרש תנחומא פרשת תצא):
צריך אדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן
שהיסורין באין עליו, למה? שהיסורין מושכין את
האדם להקדוש ברוך הוא. ואמרו (ספרי ואתחנן): יהא
אדם שמח ביסורין יותר מן הטובה, שאלו אדם
בטובה אין נמחל לו עוון שבידו וביסורין נמחל לו;
ועקר העצה להנצל מן היסורין הוא רק לרוץ
ולברוח בתורה הקדושה, ולחדש חידושי תורה (עיין
ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ה), כי אז בעת הצרות
והיסורין טבעו של האדם לבטל את עצמו באין סוף
ברוך הוא, וסוגר את עיניו, ובורח רק אליו יתברך,

ועל ידי זה נמשך עליו אחר כך חידושי תורה בשפיע.
 וזה שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק
 ו'): אם ראית שישורים ממשמשין ובאים עליך - רוץ
 לחדרי תורה, ומיד היסורים בורחין ממך; וסהדי
 במרומים, שזה מה שעשיתי בכל יום ויום בעת
 שבאו עלי יסורים מרים כלענה בגשמיות
 וברוחניות, שברחתי רק אליו יתברך ואל תורתו
 הקדושה, ומזה יצא כל הספרים שזכיתי לחדש
 בתורה.

ועל כן, בניי ובנותיי וחתניי ותלמידיי היקרים!
 אל תהיו שבורים כלל מכל מה שעובר עליכם,
 בירחו רק אל התורה הקדושה, ותתחדשו חידושים
 אמתיים, ואז תנצלו מכל מיני צרות ויסורים
 ומרירות, והקדוש ברוך הוא ימשיך עליכם תמיד רק
 רחמים וחסדים גמורים.

טו.

בניי ובנותיי ותלמידיי לומדי ספריי, דעו לכם!
 שְׁהַעֲיָקֶר הוּא אַמוּנַת חַכְמֵינוּ, וְכִמּוֹ שְׁגִילָה לְנוּ רַבֵּינוּ
 ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א): שְׁעַל יְדֵי אַמוּנַת
 חַכְמִים יְכוּלִים לִידַע אֵיךְ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמוֹ. וְלִכֵּן,
 תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים בְּרַבֵּינוּ ז"ל, וְעַל כֵּן
 אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה צְרִיכִים לְקַיֵּם, שְׁזֶה עֵינֵינוּ
 הַשְּׁלִימוֹת (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג), וְעַל יְדֵי
 שְׁלִימוֹת אַמוּנַת חַכְמִים בְּרַבֵּינוּ ז"ל תִּתְּנוּ לְתַת
 לְעַצְמְכֶם עֲצָה עַל כָּל דְּבַר וְדְבַר. וְזָכְרוּ שְׁרַבֵּינוּ ז"ל
 הוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתִשְׁמְרוּ
 מִמְּנֵהֵיגִים וּמִפּוֹרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר שְׁאִינָם יְכוּלִים
 לְהִנְהִיג עַצְמָם, וְאֵיךְ יוּכְלוּ לְהִנְהִיג אַחֲרֵיהֶם,
 וּבִפְרָטִיּוֹת בְּדוֹר אַחֲרוֹן גִּילָה הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ

זי"ע, שיתרבו המפורסמים של שקר כמו עליה
האילן..

ולכן שמרו מאד שלא יהיה לכם שייכות עם שום
מפורסם של שקר, אפילו אלו שמסתובבים בין
אנשי שלומינו. והסימן מי הוא מפורסם של שקר
בין צדיק אמת אומר רבינו ו"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב'
סימן ע"ב): אם נופל על האדם שפלות ומרגיש את
עצמו כי הכי גרוע סימן שהוא מקורב אל צדיק
אמיתי, אבל אם נכנס בו גיאות וישות, ומחזיק עצמו
יותר מאחרים, ואיך שרק הוא נמצא באמת, ולא
אחרים, סימן שהוא נמצא אצל מפורסם של שקר,
וצריכים לברוח משם, כי עיקר הגדולה שמקבלים
מצדיק אמת זה שפלות.

וכן צדיק אמת הוא מעורר את אנשיו ללימוד תורה הקדושה, ולהיפוך, מפורסם של שקר ידבר מהכל אבל לא מלימוד תורה הקדושה, ולכן זה יהיה לכן סימן מי שהוא צדיק אמת, אם על ידו אתם זוכים להתמיד בתורה הקדושה, וכן על ידו אתם באים לידי שפלות, דעו לכם שהוא הצדיק האמת שפדור, שזה סובב על רבינו ז"ל בעצמו, שהוא גמר כל התיקונים. ולכן תהיו מקושרים רק אל רבינו ז"ל, ותיסעו בכל שנה בראש השנה באומן להתקבץ יחד עם אנשי שלומינו היקרים, ותברחו ממחלוקת, ואל תתערבו בשום פוליטקא של שקר.

דעו לכם! כי רבינו ז"ל הוא הארון ששם מונח הלווחות, והארון נושא את נושאיו, ולכן תברחו מכל מיני התמנות, אתם באים אל ציון רבינו ז"ל בראש השנה, רק כדי לקיים את רצון רבינו ז"ל, ואל

תתעֶרְבוּ עִם שׁוֹם מִפְּלָגָה, עִם שׁוֹם קְבוּצָה, אַתֶּם רַק
 תִּחְזִיקוּ בְּסִפְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּיָה כָּל
 הַהִתְקַרְבוּת, כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק
 א' סִמָּן קצ"ב): פָּנִיו שְׂכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק מוֹנַח
 בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים; וְלָכֵן, בְּהִתְמַדַּת סִפְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל
 תִּהְיוּ מְקוּרְבִים אֵלָיו, שְׂזֶה הַצְּלַחְתְּכֶם הַנִּצָּחִי.

אם תִּקְיִימוּ אֶת כָּל זֶה יִהְיֶה טוֹב לָכֶם בְּזֶה וּבְכָא
 וּלְנִצָּח וְנִצָּחִים.

טז.

יען זֶה לִי עֲשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים שֶׁכִּתְבֹּתִי אֶת
 הַצְּוָאוֹת, הֵינִנו כ"א אֲיִיר תַּשְׁמ"ח, וְעַכְשָׁיו כ"ד אָדָר
 ב' יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ ה'תשע"א, וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ
 חוֹלְשָׁה גְּדוּלָה וְדַקִּירוֹת חֲזָקוֹת בְּלֵב, אֲמַרְתִּי לְהוֹסִיף

עוד כמה סעפים להצוואה שכתבתי ביום כ"א אייר
ה'תשמ"ח.

מה אומר לכם בניי ובנותיי נכדיי ונכדותיי ניניי
תלמידיי הרבים אנשי שלומינו היקרים! הן אלו
שגרים ביבנאל, והן אלו שגרים בכל ארצות תבל,
אין אתם יכולים לתאר ולשער מה עבר עלי באלו
השנים מיום שנכנסתי לגור ביבנאל, צרות ותלאות
ויסורים רבים ומרים סבלתי בצורה איומה כזו, שאי
אפשר להסביר בשכל אנושי כלל, שקם עלי הס"ם
ימח שמו בהתגלמות "הרב המקומי" אוי לאותה
חרפה אוי לאותה בושה שאלו הם הרבנים רחמנא
לצלן, כמוהו הם הם המעבירים על הדת פשוטו
כמשמעו המקנה בכלל לא היתה פשיעה, לא היתה
מים בהאוצר מי גשמים, נמצא שהיא רק אמבטיה,
והכשיל את כולם באסור נדה החמורה, העירוב לא

הִיְתָה כְּשִׁירָה כָּלֵל נִמְצָא שְׁמֵכְשִׁיל אֶת כּוֹלָם בְּחִילוֹל
 שְׁבַת הַחֲמוּרָה, עַד שֶׁבְּנִיטִי בְּעֶצְמִי מִקְּוֵה טְהָרָה, וְעַד
 שְׁאַנְחֵנוּ בְּעֶצְמֵינוּ תִקְנֵנוּ אֶת הָעִירוֹב, וְגוֹדֵל הַצָּרוֹת
 וְהִיסוּרִים וְהַמְסִירוֹת שֶׁמָּסַר אוֹתָנוּ עַל זֶה, אִי אֶפְשֶׁר
 לְרְשׁוֹם בְּכָלֵל עַל הַנִּייר מְרוֹב רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת
 שְׁעוֹשָׂה לְקַהֲלֵתֵינוּ, וּמִשְׁחַק אֶת זֶה הַפּוּף עַל הַפּוּף
 כְּאִילוֹ אֲנַחְנוּ הָרוֹדְפִים, אֶת הַסֶּבֶל שֶׁיִּלְדֵינוּ סוֹבְלִים
 כְּבָר בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, שֶׁהֵם לוֹמְדִים בְּפַחוּנִים
 (קְרֵאוֹנוֹנִים סְרוּחִים), בַּחוּרְךָ קָר מְאֹד וְהַגָּשֶׁם נִכְנָס
 בְּפִתּוֹת, וּבְקִיץ חֵם - שֶׁיִּכּוֹלִים לְהִשְׁרֹף, הַצָּעֵר
 וְהִיסוּרִים שֶׁהַבָּנִים בְּתִלְמוּד תוֹרָה וְהַבְּנוֹת בְּבֵית סֵפֶר
 סוֹבְלִים, זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַגְדִיר כָּלֵל, וְאֲנִי כְּבָר לֹא
 מְסַפֵּר אֶת הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲכָזְרִיּוֹת שֶׁעָשָׂה, שֶׁהִסִּית
 וּמִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדֵינוּ, מִמֶּשׁ כְּמוֹ כּוֹמֵר
 יוֹנִי (שֶׁהוֹלֵךְ עִם זָקֵן לְבָן).

וְזֶה שְׁמָסַר אוֹתִי כַּמָּה פְּעָמִים, וְהַפִּיל שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים תּוֹכְנִיּוֹת לְבָנוֹת בֵּית הַכִּנְסָת, וְהַכֵּל בְּתִירוֹץ,
כְּאִילוּ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ, וְהִנֵּה אַחֲרֵי תְּלָאוֹת רַבּוֹת
וְיִסּוּרִים מָרִים עָזַר לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתִּהְיֶה
לְאֵל נִבְנָה הַבַּיִת הַכִּנְסָת הַגְּדוֹל אַחֲרֵי צַפְיָה שֶׁל
עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים (כִּי מֵהֶרְגַע שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְבִנְיָאֵל
כְּבָר רָצִיתִי לְבָנוֹת בֵּית הַכִּנְסָת גְּדוֹל וְרַחֲבַת יָדַיִם,
וּמִחֲמַת הַמְּסִירוֹת שֶׁלּוֹ נִמְנַע עַד עַכְשָׁיו, וּמֵה גַם
הוּצָרְכָתִי לְהַקְטִינוֹ מִפְּנֵי רְשָׁעוֹתָיו), וְהִנֵּה תִּהְיֶה לְאֵל
עַל שַׁבַּת זוֹ פְּרֻשֶׁת תְּזַרִיעַ שַׁבַּת חוֹדֶשׁ, אָנוּ נִכְנָסִים
לְהַתְּפַלֵּל הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה בָּהּ, בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְלָ
טוֹב, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵיבִית הַכִּנְסָת הַגְּדוֹל
הַזֶּה יִבְנֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, וְיִהְיֶה
כְּבָר הַגְּאוּלָּה שְׁאָנוּ מְצַפִּים וּמְקוּוִים כְּבָר זֶה אֶלְפִיִּים
שָׁנָה (בְּוֹדָאֵי מַה שֶׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּבִנְיָאֵל

צוואת מוהרא"ש

יש הרבה לכתוב אם יתן הקדוש ברוך הוא החיים
 ארשום את זה בספר תולדותיי רגעי מוהרא"ש
 באריכות יותר).

יז.

ובזה אני מוכרח לגלות את דעתי ברבים, מיום
 שיש לי עסק עם רבים, מהתחלת שנת ה'תשכ"ד
 ובפרט מערב חנוכה ה'תשכ"ד, התחלתי לכתוב
 מכתבים לבחורים ואברכים, אשר מזה יצא כבר עד
 עכשיו פ"ט חלקים שו"ת "אשר בנחל", שזה מסכם
 למעלה מעשרים אלף מכתבים ויש עוד מוכנים
 לדפוס למעלה מחמשים אלף מכתבים.

ולכן בקשתי מבניי ומבנותיי וחתניי ותלמודיי
 היקרים! ראו להדפיס לי את כל המכתבים, ויודפס
 ויחזור ויודפס, ואין על זה שום "כל הזכיות

שמורות" אלא כל מי שיִדְפִּיס כְּרוֹךְ אֶחָד יוֹשֵׁעַ מִן
הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי עָרַב עַל זֶה, כִּי הַמְּכַתְּבִים כְּבָר הִצִּילוּ
רַבּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלָכֵן, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְהִיֶּה לוֹ חֵלֶק
בְּהַדְפָּסָתָם !

וַיַּעַן שְׂאֵנִי מְדַבֵּר מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים, תִּדְעוּ לָכֶם
שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לִי חֵלֶק בְּלִמְעָלָה מֵאֲלֹפִים זוגות
שְׂזָכִיתִי לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ נְאֻמָּן וְלַחֲתָנָם, וְכָל זְמַן
שֶׁאֲחִיִּיהָ אֲבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ שֶׁאֲהִיָּה שְׂדָכָן לְשִׁדּוּךְ
בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהִצִּילָם מֵעוֹנוֹת חַמּוּרוֹת.

וְהִנְנּוּ מְגֵלָה אֶת דַּעְתִּי: אֲשֶׁר אַחַר שְׂאֲצֵא מִזֶּה
הָעוֹלָם, כָּל בַּחּוֹר אוֹ בַּחוּרָה שֶׁיְבֹאוּ לְצִיּוֹן קְבוּרָתִי,
וַיִּגְמְרוּ שֵׁם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּפַעַם אַחַת בְּלִי
הַפֶּסֶק, אֲהִיָּה לָהֶם מְלִיץ יוֹשֵׁר, וַיִּזְכּוּ כְּבָר לְמִצּוֹא אֶת
זִיוָגָם מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי חֹזֵק בְּדִיבּוּרִים אֵלָיו.

צוואת מוהרא"ש

עד כאן אני מצווה לבניי ובנותיי תלמידי
היקרים, ותוכלו לפרסמו ברבים, ויעזור הקדוש
ברוך הוא שיתקדש שמו יתברך ברבים, בין בחיים
חיותי ובין אחר שאצא מזה העולם, אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

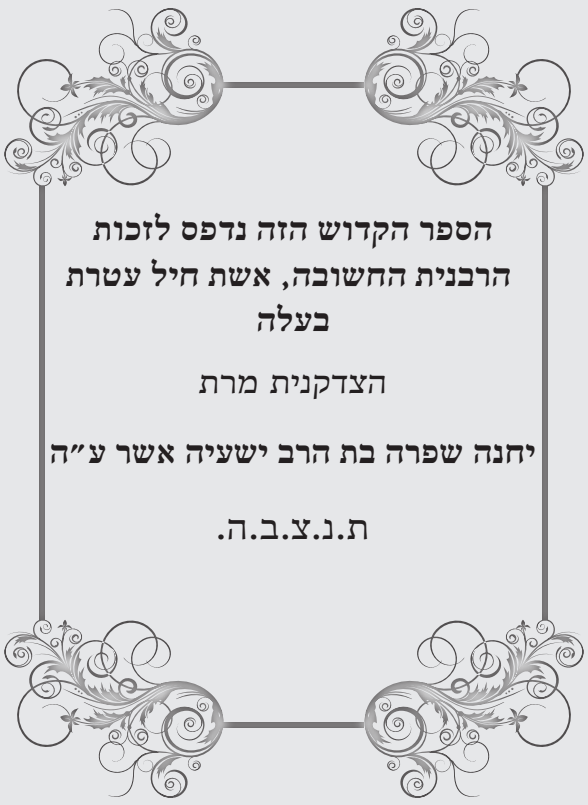
בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
הרבנית החשובה, אשת חיל עטרת
בעלה

הצדקנית מרת

יחנה שפרה בת הרב ישעיה אשר ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.